

2) Monopoltilsynets opbygning ændres sådan, at direktoratet for monopoltilsynet får status som en almindelig styrelse, og monopolrådet får rådgivende status.

Monopoltilsynets sammensætning ændres, så der udover juridisk, nationaløkonomisk og regnskabsmæssig sagkundskab opnås en ligelig repræsentation for på den ene side erhvervs- og arbejdsgiverorganisationer og på den anden side forbruger- og lønmodtagerorganisationer.

3) Monopolankenævnets sammensætning ændres, således at nævnets tre medlemmer består af en formand, der skal opfylde betingelserne for at kunne beskikkes til højesteretsdommer, samt 2 medlemmer, der tilfører nævnet økonomisk og regnskabsmæssig sagkundskab. Ingen af nævnets medlemmer må have tilknytning til erhvervs-, arbejdsmarkeds- eller lignende organisationer.

4) Tilsynet med banker og sparekasser – der i dag udøver monopoltilsynets beføjelser efter monopolloven, når det gælder banker, sparekasser og andelskasser – skal, forinden det træffer afgørelser om foranstaltninger, som må antages at ville få betydning for pengepolitikken, forhandle med økonomiministeriet. Såfremt det herefter skønnes, at der skal ske en afvejning af konkurrencepolitiske og pengepolitiske hensyn, forelægger tilsynet sagen for industriministeren til afgørelse.

5) Anmeldelsespligtige virksomheder og sammenslutningers anmeldelser af rabatter og ændringer i rabatter skal være ledsaget af kalkulationsmateriale, der er udarbejdet efter retningslinier fastsat af monopoltilsynet.

Hvis monopoltilsynet skønner, at en rabatordning ikke kan begrundes i driftsøkonomiske besparelser, bør tilsynet ophæve rabatordningen.

6) Anmeldelsespligtige virksomheder og sammenslutninger, for hvilke det gælder, at monopoltilsynet ikke i medfør af § 6, stk. 2, i lov om priser og avancer har bestemt, at der ved beregningen af priser skal anvendes bestemte kalkulationsregler, skal forud for prisforhøjelser indhente godkendelse fra monopoltilsynet.